

سلاسل تصوف ایران

حاجی زین العابدین شیروانی مستعلیشاه صاحب کتاب بستان السیاحة، رحمت علیشاه شیرازی را (رحمت علیشاه اجدادش اهل قزوین بوده و بعد بشیر از آمده رحل اقامات افکنند) بجا نشینی خود منصوب نمود. رحمت علیشاه از طرف محمد شاه قاجار بسمت وزیر مالیه فارس معین گشتو لقب نایب الصدر گرفت بعد از رحمت علیشاه دو تن یکی حاجی میرزا کاظم قباکو فروش اصفهانی سعادت علیشاه چون خوش لباس بود از طرف محمد شاه (۱) قاجار ملقب به طاووس العرقا گردید طاووس مرشد ملا سلطان گنابادی بود از اینتر و سلسله گنابادی راطاوسیه مینامندو نفر دیگر که داعیه جانشینی رحمت علیشاه داشت شاه عموی وی حاجی آقامحمد منور علیشاه بود که سن از برادرزاده خود کوچکتر بود حاجی آقامحمد امام جماعت مسجد نو شیراز بودند زد صوفیه معمول است که پس از فوت قطب سلسله تمام دراویش وابسته بآن قطب مجدد آن زد جانشین یا مشایخ وی مانند باداول و دود بتصوف مشرف بفقیر میشووند و این عمل را تجدید میگویند لذا حاج آقامحمد صفوی علیشاه را بهند فرستاد تا از آفاخان و بزرگان فرقه اسمعیلیه بناموی بیعت کر آفاخان و بزرگان فرقه اسمعیلیه از زمان حاجی زین العابدین شیروانی در باطن درویش نعمه الله شدند و مستعلیشاه از قرس فتح علیشاه شش ماه در یکی ازدهات محلات نزد آفاخان باختنا باختنا بسر میبرد و جد آفاخان فعلی زمانی که بایران آمده بود بخانقاہ صفوی آمده تعداد کثیری تفسیر صفوی ایتیاع نمود و با تیمسار سپهبد آقا ولی رئیس انحصار عکسی بیادگار گرفت حاجی میرزا حسن فرزند محمد باقر لقب طریقت صفوی علیشاه در کرمان بدلالت فضل الله میرزا نزد رحمت علیشاه مشرف بفقیر گردید و چندی در شیراز در منزل حاجی آقامحمد بسر برده و از طرف منور علیشاه شیخ سیار گشت و هنگام اقامات در هندز بدۀ الاسرار در فلسفه شهادت امام حسین (ع) به نیکو ترین و جهی بتنلم در آورد که در نوع خود بی نظیر بود و در خمسه حسینی در پانصد صفحه در مطبوعه سپهر شیراز بچاپ رسیده است مقاله‌ای مبنی بر برتری و فضیلت منور علیشاه و ارجحیت او بر طاووس بهش با قلمی شیوا بدرسته تحریر در آورده است صفوی سپس از هند بایران آمده و پس از مسافرت به بعضی بلاد در تهران در حیاط شاهی رحل اقامات افکننده و پس از مدتی حاجی سيف الدوله برادر بزرگ عین الدوله در باغ سپهسالار قطعه‌زمینی بمساحت دوهزار متر مربع بصفی برگذار نمود و چند اطاق در آن زمین احداث ۱- محمد شاه قاجار در بدایت امر مرید حاجی زین العابدین شیروانی گشته و بعد از مرید حاجی میرزا آفاسی گردید حاجی میرزا آفاسی کتابی بنام چهل فصل در تصوف دارد و جانشین ملا عبدالمحمد همدانی بود.

نمود در حوضخانه این منزل صفوی مدفون گشته واکنون مزار و خانقاہ صفوی است.
 حاجی میرزا حسن صفوی علیشاه دسوم شعبان ۱۲۵۱ ه ق در اصفهان متولد گردید
 بیست سال دریزد بسر برادر کسوت روحانیت میزیست. در سال ۱۳۰۸ ه ق در محل فعلی
 خانقاہ سکونت نمود و تا آخر حیات خویش در این مکان زندگی مینمود و در عرصه روز چهار
 شنبه بیست و چهارم دی ۱۳۱۶ ه ق فوت نمود عبدالعلیشاه شیخ المشایخ منور علیشاه موجب
 گردید که فيما بین حاج آقامحمد و صفوی اختلاف ایجاد گردد لذا حاج آقا محمد پیران آمد
 و پس از چندی صفوی را از مقام ارشاد عزل نمود و صفوی خود بشخصه رهبری مریدان را بهده
 گرفت صفوی در این مقوله در مقدمه دیوانش چنین گفته است: «بایران آدم در آن اوقات
 ما بین مشایخ این سلسله نزاع قطبیت ساخت برپا بودو این معنی باسلیقه و سبک فقیر موافق
 نمیبود میگفتم سند فقیر ترک هنگامه است نه کاغذ ارشاد نامه جنگ و جدال دویه اهل قال است
 نه شیوه مشایخ و بجال» در امور مادی سیر قهری امکان پذیر نیست تاچه رسد در عالم روحانیت
 منور علیشاه بر طبق قانون مجاز بعزل صفوی نبود و آیه ۲۵۵ درسورد بقره (فقد استمسك بالعروة
 الوثقى لا نضمام لها والله سميع علیم) نیز برهانی مستدل بر رد قول حاجی آقا محمد منور علیشاه
 است صفوی درباره حاجی آقا محمد کاظم اصفهانی مینویسد آدم یعلم و اطلاعی بود اقوال ربانیو
 شیخیدرا میشنید بخاطر ش میر سید باید درویش همینطور باشد.

مشایخ مشهور صفوی بشرح ذیر است:

علیخان ظهیرالدوله - میرزا محمود خان نائینی - معصوم خان کرمانی - حاج محمد
 ابراهیم نمازی - میرزا عبدالکریم متخصص به منصور وحدت - نواب شمس سید حسینی در هند
 نایب الصدر سمنانی - حاجی سیف الدوله - سید المشایخ قشدای - آقا رضا شمس برادر صفوی -
 کیوان قزوینی افراد بنام جزء مریدان صفوی بودند از جمله میرزا ابوتراب خان نظم الدوله
 بود که تفسیر صفوی را بچاره رسانید.

صفی سهمسر داشت که یکی از آنان مسمات به بانو شادمند و همسر سومی بانو هاجر
 صابری که در لیله ۴۵۸۱۲ شمسی در اثر سکته در گذشت ودو دختر ویک پسر که بنام
 نورالدین داشت که در ماهان کرمان مدفون است بانو شمس الفتحی دختر صفوی اکنون در
 قید حیات نمود و در مجاورت خانقاہ پدرش سکونت دارد بانو شمس الفتحی در تقاضی و شعر دستی
 توانا دارد و همسر مرحوم مهندس نشاط بود این بانوی محترم عکسی با پدرش دارد که در سن
 سه سالگی در بغل درویش حسین پشت سر صفوی نشان داده میشود درویش حسین برادر درویش خرم
 است (درویش خرم در سفر هند ملازم صفوی بوده و بعد خادم خانقاہ تهران گردید)

صفی در دیوانش مخصوصی دارد که شهرت بسزایی یافت و مطلع آن این است:

خواهم ایدل محو دیدارت کنم	جلوه گاه روی دلدارت کنم
واله آن ماه دخسارست کنم	بسته آن ذلف طرار است کنم

در بلای عشق دلدارت گنم

ضمن بررسی برخورد نمودم به اشعار سلطان علی جدشاھ اسماعیل صفوی که در کتاب سلسلة النسب تألیف پیرزاده از احفاد تاج الدین شیخ زاھد گیلانی آورده شده و صفحی مضمون مخصوص را از سلطان علی اخذ نموده است اینک سه بیت بنوای نمو نه از سلطان علی نقل میگردد:

عاشق گشتی پریشانت کنم
آنکهی بیخان و بیمانت کنم
آتشی در خرم من سیرت ذنم
همچو دندان مست و حیرانست کنم
گربموئی در ره ما دهبری
رهنمای جسن و انسانت کنم
دیگر از آثار صفحی عرفان الحق به ثمر است. تفسیر صفحی بینظم بوده و طی دو سال به پایان رسیده است صفحی در تفسیر بعضی از آیات مشکله را تفسیر عرفانی نموده و جذباتی در بر دارد که ظهیر الدوله کلیه اشعار جذبات را یکجا گردآورده و بنام آیة الشاق بچاپ رسانیده است از است شیخ غلام رضا خان از مریدان صفحی هم در روزه سرائیده شده صفحی را در حضورش با صدای دلکشی میخواند. یکی دیگر از آثار صفحی بحر الحقایق است که اصطلاحات تصوف را بدینیکوترين وجهی بیان داشته است.

بعد از صفحی سه تن ادعای جانشینی نمودند:

- ۱- علیخان قاجار قوانلو ملقب به ظهیر الدوله طریقت صنا علیشاه و مصباح الولاية.
- ۲- میرزا عبدالکریم ملقب به لقب (معروف علیشاه) تخلص منصور ساکن شیراز و بتخارت اسب اشغال داشته و در شیراز مدفون گردید.
- ۳- حاج سید محمود خان نائینی (حیرت علیشاه) که در ماهان کرمان میزیست و در یکی از حجرات صحن مقبره شاه نعمت الله مدفون گردید.

بعد از منصور شیرازی آقای توانگر و پس از میرزا محمود خان نائینی سه نفر:

- ۱- نمازی
 - ۲- حسین‌هندی
 - ۳- محمد حکیمیان (رحمت علیشاه) ادعای جانشینی نمودند.
- اما بنظر نگارنده این سطور ظهیر الدوله جانشین بحق و منحصر بفرد صفحی بر طبق نص صربع کتبی صفحی بود کیوان قزوینی در آثار ارزنده خود مطالب جالبی درباره سلسله صفحی علیشاهی دارد که نقل آن در این وجیزه نمیگردد و در خود مقاله مستقلی است تا حق مطلب ادا گردد.

صفی برای مطالبین بفقیر پنج غسل (تو به- اسلام- جمعه- زیارت- حاجت) و پنج وصله (پارچه- بیات- جوز- انکشتر- سکه) قرارداده بعد از کفر خفی ذات (الله) بعد ذکر حیات (هوالحقی) و پس از سالها به اخسن مریدان ذکر تهلیلی (لا اله الا الله) را دستور میدادند صفحی در فن عرفان و تصوف دستی قوی داشت و بور اغلب اقران خود برتری و مزیت داشت.

ظهیرالدوله برای سلسله آرمی تعیین نمود که قبل در تاریخ تصوف سایه نداشت که از ستاده داود (آدم کنیسه) اقتباس گردیده است و برای واردین بقدر تعریف مصادره نمودند. ظهیرالدوله در ۱۳۱۷ انجمن اخوت را تأسیس نمود صفا در انجمن بازنشیوه نمایش و کنسرت در بیداری افکار مردم و مبارزه با استبداد کوشش بسیار معمول داشت و جمع کثیری بالغ بر چهل هزار نفر گرد او جمع شدند و رجال عصر بد پیوستند از جمله محمدحسن میرزا ولیعهد و میرزا کوچک جنگلی بود. صفا مشایخ زیادی تعیین نمود و مرحوم انتظام (بیشن علیشاو) را سرپرست انجمن اخوت قرارداد ولی کسی را بجهانشینی خود انتخاب نکرد یا زده نفر را بعنوان هیئت مشاوره انجمن قرارداد بعد از آئین نامه صفا را تبییر دادند واعضا هیئت بر طبق تصمیم مقتحمه خود شخصی برای انجمن اخوت انتخاب میکنند صفا آثار بسیاری بنظام و شر از خود باقی گذارد که اغلب آنها بطبع رسیده است و در سالهای آخر عمر در جمیر آباد شمیران منزله گردید صفا اصول سنته ذیر را در هنگام تشریف مریدان با آنان تلقین نمود ۱- تعظیم امرالله ۲- شفقت خلق الله ۳- خدمت اهل الله ۴- بذل نفس فی سبیل الله ۵- کتمان سرائی ۶- اطاعت ولی الله.

صفا در ۷ ربیع الاول ۱۲۸۱ قمری در قصبه ارج شمیران متولد و در روز سه شنبه ۲۴ ذی‌قعده ۱۳۴۲ ه ق در اثر سکته در باغ جیفر آباد شمیران در گذشت و در نزدیکی با غ خود ذیر درختی موسوم به داغ‌اغان مدفون گردید و بعد وسیله انجمن اخوت زمین اطراف مقبره محصور گردید مشایخ سلسه صفتی علیشاوی که در قبرستان ظهیرالدوله مدفونند بشرح ذیر است:

فروع الملک و لیه صفا دختر ظهیرالدوله - یمینالدوله - سالار امجد - شامبیاتی برادر سالار امجد - مولوی گیلانی - صفاتی الملک - شاهزاده خسروانی - حسین پاشاخان بهروز آهی - خطیب الملک - دکتر مرزبان استاد غلامرضا شیخ محمود صفائی - حاجی میرزا محمود در این قبرستان ایرج میرزا ورشید یاسمی و چند نفر دیگر نیز مدفونند.

ظهیرالدوله در آداب تشرف بتصوف تغییراتی داد. طالب باستی بحمام رفته غسل توبه کند بعد یک دستمال نبات پارچه - جوز انگشت را که گرفته بوسیله پیر دلیل فقط یقه کراوات را گشوده بعث مقابل پیر ارشاد نشسته بعد از اصول بیان سته از طرف مرشد ذکر انسی بهمیشی میکند و پس از چند روز تعقیبات نماز که با سراسل دیگر چندان اختلافی ندارد ببوی تعلیم میدهد، برای جلوگیری از اطناب کلام از ذکر نام مشایخ و فرمانها خودداری نموده تا بعد از نظر خوانندگان ارجمند میگذراند.